

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nisi dives divitias faciat bonas, divitiæ malum facient divitem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

16.6. *divites sui marcesces. Id est, de repente & improvise, tum ipse tū quæ collegit, omnia deperibūt.*

SECUNDA VERITAS.

Non fit à Christo Divitibus difficultas regni cælorum: sed illam sibi faciunt Divites contra ipsum Christum.

RATIO EST, Quia tota difficultas possidendi cælorum regni quæ fit divitibus, fit à prava cupiditate, vel à malo divitiarum usu, ut infra declaratur.

16.7. 147. *Atqui hæc prava cupiditas & malus divitiarum usus non fit à Christo, sed ab ipsis divitibus contra Christum. Quare, inquit S. Augustinus, quod sufficit operi Dei, non quod sufficit cupiditati vestra. Cupiditas vestra non est opus Dei.*

16.8. *Ergo neque à Christo fit divitibus difficultas Regni cælorum, sed illam sibi faciunt divites contra ipsum Christum: unde nihil est quod acculerent nisi semetipsos. Quod spectant illa quæ habet S. Hieronymus ad Cælantiam: Asperam nobis & in suavem virtutum viam nimia facit visiorum consuetudo, quæ si in partem alteram transferatur, invenietur sicut Scriptura dicit, semita iustitiæ levius. Quod & ipsi agnoscunt in inferno qui sic gemunt; Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis & ambulavimus vias difficiles, viam autem Domini, non vivimus. Quid nobis profuit superbia, aut divitiarum lætancia quid contulit nobis? Videlicet ut distinguunt vias suas à via Domini?*

TERTIA VERITAS.

Quanta est facilitas divitiarum, ut ammentur, tanta est difficultas Divitum ut salventur.

16.9. *SENSUS ET RATIO EST, Quia quanta est unicuique facilitas seu propensio naturæ in divitias vel conquiritendas vel conservandas, tanta est illa cupiditas quæ est radix malorum omnium. Sed quanta est talis cupiditas, tanta est difficultas divitum ut salventur; cum enim difficultas salutis proveniat à prava illa cupiditate quæ salutis contraria suggerit, profecto quàm prona erit cupiditas, tanta inde crescet difficultas. Augmentum cupiditatis, diminutio charitatis; & diminutio charitatis, augmentum difficultatis. Sic graviter sancti Hilarius & Hieronymus, grave onus, inquit, innocentia subit, incrementum opum occupata. Id est, crescite cupiditate in anima quæ*

16.10. *esset alioquin innocens, & quæ facillè salvaretur, tantum accedit onus ex illo cupiditatis incremento, ut definat esse innocens & difficile possit salvari. Iuga bouum em: quinque, & eo probata illa, rogo te habe me excusatum. Sic se à gratis & à salutis comparandæ mediis excusat dives, suis augendis bonis occupatus; nec nisi difficulter quæ sunt salutis & quæ non sunt cupiditatis, operatur.*

16.11. *Deniq; quanta sit opus cautione in tractandis divitiis, Clemens Alexandrinus sic apta similitudine repræsentat: Divitia sunt serpenti similes, L. c. Pedag. quem si quis nescit ineffense eminus accipere, bestia e. 6. sine periculo summâ caudâ apprehendens, ea manu circumplebitur & mordebit: ita & divitia si ab improbo viro apprehenduntur, inhaerent & mordent: Sed si quis se magnificum præbens, recte & scienter eis utatur, illa suis permanebit. Quod ut aptius liqueat, sit.*

QUARTA ET QUINTA VERITAS

Nisi dives divitias faciat bonas; divitiæ malum facient divitem. Aut cælum perit divitiis, aut emitur.

RATIO EST, Quia nisi Dives divitias faciat bonas, non bene utetur divitiis;

Sed nisi bene utatur Divitiis, divitiæ malum facient divitem; & cælum dives suis perdet divitiis, quibus poterat illud emere.

Vera est igitur utraq; propositio; nec est aliter declaranda distinctius quàm exponendo, quid sit divitem divitias suas facere bonas; seu quid sit, illum bene aut malè suis uti divitiis. Hinc enim simul quod reliquum est in propositionibus, facillè capitur.

16.12. *Tres sunt autem modi quibus id exponi possit. Primus est prodigalitatæ, cum in aperta mala cum in luxum, in convivia, ludos, equitatum, & supra quàm licitè potest, in sumptus ac impensas absumit omnes opes suas, tunc dives manifestè suis malè utitur divitiis, & malus efficitur & cælum sibi perdit. Quia ego dedi et frumẽ. Osee 2. & vinum, & oleum, & argentum multiplicavi ei & aurum quæ fecerunt Baal: Idcirco convertar. Id est, jam non eis bona sed mala inferam, quia bonis collatis malè uti sunt, & in profanos converterunt usus. Quoquidem nomine quàm multi sint mali divites, quis non videt, qui mundum & mundanos videt, quorum vix unus est, qui non suprâ quam deberet, insanos facit sumptus.*